

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

De quinto contento oratio[n]is: id est q[uo]d oranti co[n]ueniat:
Capitulu[m] sextum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

Liber undecimus

ca ē: quā sibi q̄s suo p̄scribit or
bitrio: veluti p̄ces aliq̄s vel
psalmos/ aut etiā letanias: v̄l
genuū flexiōes/ ex voto q̄tidie
psolendas. Hec forma p̄ sin-
gulos fere hoīes variat/ dum
q̄sq̄ nulla auctoritate: s̄z sola
deuotioe sua/ q̄d sibi visū fue-
rit eligit obseruandum.

De forma mōastica

Monastica vero forma est:
q̄ a maioribz n̄is: veluti
basilio/benedicto/ceterisq̄ pa-
tribz instituta: in monasterijs/
id ē cenobijs monachoz regu-
lariter obseruatur. Que et ipsa
fm̄ diuersos auctores/ et diuer-
sa monachoz genera varia-
tur: dū aliq̄ ad p̄suetudinē alio-
rum: vel addunt/ vel mutant:
vel detrahunt.

De forma canonica

Prima aut̄ orandi canoni-
ca est: eoz q̄ antonomasti-
ce canonici regulares appella-
ntur: cum tñ canonicus nil ali-
ud q̄z reglar̄/ a canone q̄d est
regula/ possit interpretari. Sed
hec q̄z forma licet fm̄ canones
ecclesiastice debeat cōformari:
q̄nq̄z tñ in q̄busdā articulis ab
ea differre reperitur.

De forma ecclesiastica

Ecclesiastica forma genera-
lis ē ecclie: q̄ et ipsa fm̄ di-
uersas dioceses plerumq̄ solet
variari. Inter has orandi for-

Cap. vi.

mas nemo suā alijs supbe p̄fee-
rendā existimet: qm̄ omnes lau-
dabiles et bone sunt/ et deo pla-
cent: et ad vnū beatitudinis fi-
nem dirigunt. Sicut em̄ nihil
refert q̄ ad rei vtilitatē/ q̄ vero
borū ordine regē interpellās/
grām ei⁹ obtineas: ita nihil in-
teresse credim⁹/ hac vel illa v̄l
alia orandi forma: eterne retri-
butionis brauium assequaris:
Quapropter vnusq̄sq̄ suā om-
ni studio seruet et impleat: et om-
nes licet dispari modo: vno tñ
deuotionis affectu/ debitā deo
seruitutem exhibeant: q̄ non tā
q̄b⁹ verbis: q̄z qua pietate men-
tis oretur solet attendere.

De quinto contens
to oratiōis: id est q̄d oranti cō-
ueniat: Capitulum sextum.

Nunc qm̄ illud capitulum
oratiōis q̄d ad ipsaz
p̄tineat tractauim⁹: se-
quēs. i. q̄d orati cōueniat/ cure-
mus inspicere. Conueniūt igit̄
orati hec: parsimonia/ castimo-
nia/ hūilitas/ deuotio/ et cōpū-
ctio. Parsimonia orati neces-
saria est: quia venter saginat⁹/
et stomachus turgēs/ subtilem
et purā orationē nō possunt in-
tendere. Castimonia q̄z orati
adesse cōueniens et pulcherrū ē:
vt pura et mūda deo p̄fereat ora-
tio: qz nihil turpius est: q̄z ora-
tionis puritatem/ libidinis fe-
ditate polluere. Unde et in ve-
teri testamēto sacerdos q̄ forte

De p̄dictis petitiōib⁹ ordie cōuerso Fo. liij.

1. Cor. 7. tēplū ingressurus erat/ vt adole-
leret incensū: femoralib⁹ indui
iubebat: nec licebat ei toto tpe
re. S; r̄ ip̄e apl's etiā iugatos
tpe orōis ab ope iugali vacare
iubet: r̄ postea redire in idip̄m:
ne tēptet inq̄ens vos sarbanas
Sacerdotib⁹ autē et clericis/
ac monachis: immo omnib⁹ q̄
votū cōtinentie susceperūt: sic
semp orandū est: ita iugiter cō-
tinendū. ¶ Humilitas q̄z oranti
adesse debet: ne supbiā phari-
sei rēp̄sentet in publico: sed hu-
militatē publicani fuet ī occul-
to. ¶ Deuotio sic longe supra
docuimus in duob⁹ cōsistit:
amore videlicet dei: et deside-
rio regni. Horū vtrumq̄z oran-
ti adesse necesse ē: vt deū amet
quē orat: et regnū celeste p̄ quo
orat ardentē desideret. ¶ Con-
punctio similiter in duob⁹ posi-
ta est: odio pcti/ et timore sup-
plicij. Nec q̄z duo oranti p̄sto
esse decet: vt peccata inexorabi-
liter oderit: et eas sibi ante ocu-
los ponens/ q̄tidie p̄ singulis
veniā petat: r̄ ab eterno suppli-
cio qd̄ p̄ illa p̄meruit sūmo me-
tu r̄ hūilitate iploret liberari.

De sexto contento
oratiōis id est qd̄ orare proue-
niat: Capitulū septimū.

¶ Tunc vltimū orationis
capitulū: id est qd̄ orā-
do proueniat / r̄ tēptabi-
mus explicare. Sunt autē hec:

remissio peccatorū: securitas p̄-
miorum: eternitas gaudiorū.
¶ Remissionē peccatorū merue-
rat dauid: qm̄ post quinq̄z est
mumpsalmū in q̄ peccata sua
humillime desueuerat/ missus
ē ad eū nathā p̄pha dicēs: Trā-
stulit deus peccatū tuum a te.
¶ Securitas q̄z premiorū/ orā-
do prouenire solet: qm̄ verus
orator ac diligens/ ex lōgō orā-
di vsu/ non solū veniā pecca-
torum: sed etiā premia eterne
beatudinis securus incipit ex-
pectare. ¶ Eternitas gaudiorū
in hac quidē vita cōparari po-
test: possideri non pōt: nisi tūc
demū cū corpore resoluti/ spe-
rata diu bona nos gaudemus
accipere. Vide q̄z sit utilis et
efficax orō: que r̄ in hac vita re-
missionē accipit pctōrū: r̄ futu-
re beatitudinis cōfert securita-
tē: r̄ tādē ad vitā p̄ducit etnā.

2. Reg. 12

Lib er duodecimus de ieiunio: Cap. primum.

¶ Ost longā hui⁹ operis
intermissionē quā rez
necessitas induxit: pri-
ma parte materie. i. oratiōe / sa-
tis vt credim⁹ diligēt tractata:
nunc reliq̄s de quib⁹ pauciora
dicēda sunt/ breuiter exeq̄mur.
Lassatū q̄ppe nobis ē longo tē-
poris intervallo: tū p̄pter inuē-
ctā mihi curā aiarū sub q̄ fere
biennio laborauit: tū p̄p̄tole-
rabilē quā patior corporis ifir-
mitatē. Nūc autē ab illa occu-
patione hūij